

اصل این نوشته ، مضمون برنامه یی میباشد که از طرف تلویزیون دویچه وله DW-TV در دسترس شبکه های تلویزیونی افغانستان قرار گرفته است. بدینوسیله جهت اجازه پخش آن در رسانه های دیگر ، از تلویزیون دویچه وله ابراز امتنان می گردد. وطندار بنابر نیاز و اهمیت موضوع ، این مطلب را از روی نسخه یی جراید کشور اقتباس نموده است و با سپاس فراوان از تلویزیون دویچه وله DW-TV درینجا به نشر می سپارد.

گنجینه های جهان - میراث بشریت

جزیره های بزرگ مرجانی

دیواره بزرگ مرجانی استرالیا

برگردان و ویراستار: جیلانی لیب

همه ساله در آغاز فصل تابستان، چند روزی پس از بدر ، ماه تمام ، وقتی درجه حرارت بلند میرود و سرعت امواج کمترین میشوند، در آبهای اقیانوس آرام سواحل استرالیا ماده فوق العاده یی بوقوع می پیوندد.

میلیون ها ستاره کوچک مرجانی، تخم و تخمه های خود را همزمان با هم، در دریا رها می کنند. آنها در سطح آب ، با هم می آمیزند، و بعد در گستره بی انتهای اقیانوس پراکنده می شوند. هر تخم القاح شده میتواند، سرآغازی برای ایجاد یک جزیره مرجانی گردد. در ساحل شرق استرالیا، بزرگترین جزایر مرجانی جهان واقع شده است . این دیواره بزرگ ، که مسامت بزرگتر از کشور ایتالیا می باشد ، بیشتر از ۲۳۰۰ کیلومتر امتداد پیدا نموده است.

ملازمان زیادی، زمان جهت یابی از میان خم و پیچ های تشکیل شده یی این ۳۴۰۰ تپه یک مرجانی استرالیا ، جان خویش را از دست داده اند. "بوگن ویل" Bougainville ، کاشف فرانسوی، اینجارا " ساحل مفاخره آمیز" نامید.

"ابوریجینی" ها Aborigines ، که مردم بومی استرالیا هستند ، اینجا را "واگا گابو" Waga Gaboo، یعنی " دیواره بزرگ" می نامند .

این جزیره بزرگ، که عظیم ترین سافتمان در جهان می باشد، به زریعه میوانات ذره بینی به وجود آمده است. ستارگان بیشمار دریایی، همه روزه

در مسامت هر کیلو متر مربع، چهار تن قالب سنگ آهک را از خود بجای میگذارند، چنانکه در مدت چندین هزار سال، متنوع ترین و جالب ترین ممیبت زیست را برای زندگی فراهم آورده اند.

بیش از پنج هزار نبات و میوان در سیستم ممیبت زیست این جزیره مرجانی پیدا میشوند، و هر یکی ازینها شرایط زندگانی مشخص فویشتن را بومود آورده اند. زایشگاه نهنگ های گوژپشت نیز همینجا است.

ماهی های متنوعی که درین جا زندگی میکنند، با تقسیم کار، همکاری و همزیستی توانسته اند در ایجاد، پرورش و تکامل صفره های مرجانی مومود، هستی ساز گردند و در مفظ این منطقه بی یگانه در جهان، به بهترین گونه بی مومر واقع گردند. "ماهی های چاپک"، امنیت فود را در اجتماع دیگران جستجو می کنند، و با مرکز های مواس بدن فویش، مرکب شنای شان را همنوا میسازند.

هر گونه تدبیر زنده ماندن را در این صفره ها میتوان مشاهده نمود. "دلک ماهی" ها، تمام زندگی فویش را در نوعی ازدواج با شقایق های دریایی بسر می برند، که بازو های آنها، مرگ قطعی را برای ماهی کوچک تر ببار می آورد. آنها، فود را بر ترشحات این بازو ها میمالند و شقایق های دریایی، دلک ماهی های معطر با بوی فویشتن را، دیگر از فود بیگانه نمیدانند، و ازینرو زهر شان را بر بدن آنها نمی پاشند.

در عوض، دلک ماهی ها، شقایق های دریایی را در مقابل متجاوزینی که در تلاش صرف گوشت ظریف شان هستند، مفاظه می نمایند. دلک ماهی ها، نیز مثل انواع دیگری از میوانات، میتوانند جنسیت فود را تغییر بدهند. بیشتر شان در آغاز مؤنث هستند، وقتی ماهی مذکری مرد، یک مؤنث قوی، تغییر جنسیت میدهد، و جاییش را میگیرد.

"ماهی های مرجانی"، " تک زوج " Monogam هستند، زمانی یکی از آنها بمیرد، دیگری برای همیشه تنها می ماند. ماهی های " فار دار"، کشاورزان، و جامنک تربیه میکنند. ماهی های که پشت کمر شان میفارد، به یکی از مراکز پالایش می روند و ماهیان کوچک "شستشوگر"، آنها را بطور رایگان از میوانات طفیلی و آلودگی های جلدی شان، پاک می کنند.

دانه های آب آورده نارپال و تغمه های دیگر نباتی، با استفاده از کود پرندگان دریایی، به تدریج رستن گیاهی فویش را آغاز می نمایند و بعد از آغاز تاریکی، وقتی میوانات فعال شبانگاهی به شکار میروند، اکثریت ماهیان، در این جزیره مرجانی پنهان میشوند، عده بی از آنها رنگ عوض می کنند، تا جلب نظر دیگران را ننمایند. "طوطی ماهی" ها، همان جامنک هایی

را می‌خورند که در غیر آن
مرجان‌ها را میپوشانیدند. آنها
تکه‌های بزرگی را نیز می‌جویند
, تا از مواد غذایی مویز در
جامنگ‌ها بهره‌مند شوند و

برای ستاره‌های جدید مرجانی، جای بوجود بیاورند. این جزیره بزرگ همیشه فودش را تجدید می‌کند.

طوطی ماهی‌های "آماس سر" که تا یک متر و پنجاه سانتی بزرگ میشوند، سنگ‌های آهکی استخوان بندی مرجان را فُرد می‌کنند و بعد از مل مواد قابل استفاده آن ، باقیمانده را به شکل ریگ نرم از بدن فویش به دور می‌اندازند. این ریگ‌های مرجانی بتوسط آب بسوامل برده میشوند و همان جزیره‌های مناطق استوایی را میسازند ، که ما با کمال میل ، رؤیای آنها را در سر می‌پرورانیم. از شروع زمانه هاست، که صفره‌های مرجانی بزرگ ، این محیط زیست را باهمه ابعاد گوناگونش و زیبایی‌های او ایجاد نموده و توسعه داده اند. این نظم طبیعی زندگی، فیلی مساس میباشد و در برابر ازدیاد گرمای سطح زمین و آلودگی محیط زیست، از فود واکنش نشان میدهد.

برهمه انسانهاست تا از این
محل بهشت آسا، که میراث
همه بشریت است، درست
نگهداری گردد. وقتی میلیون‌ها
ستارگان کوچک مرجانی اینجا
بمیرند، "دیواره بزرگ" یا به

زبان مردم بومی استرالیا "واگا گابو"، نیزهستی فود را از دست می‌دهد .

پایان

admin@vatandar.at

مدیر مسوول : دیپلوم انجنیر عمر ممسن زاده

صامب امتیاز : انجنیر نجیب یوسفی

کلیه ی حقوق بر اساس قوانین کپی رایت محفوظ و متعلق به «وطندار» می باشد